

Artikel 6

In de tweede volzin van het derde lid wordt na „zij” tussen twee komma's ingevoegd: indien daartoe aanleiding bestaat.

Artikel 7

In het eerste lid vervallen de woorden „in zijn gemeente”.

Artikel 8

In het eerste lid wordt in plaats van „de door deze aangewezen autoriteit” gelezen: een door deze aangewezen autoriteit.

Artikel 10

In het zesde lid vervallen de woorden „en vijfde”.

Artikel 13

De eerste zin van het eerste lid wordt gelezen:
Wij stellen een Rijkscommissie Verplaatsing Bevolking in.

Artikel 18

In het vierde lid wordt tussen „verplaatsing” en „bevolking” ingevoegd: van.

Artikel 19

De aanhef van het eerste lid wordt gelezen:

1. Overtreding van het bij of krachtens een der artikelen 3, 5, 6, 7 en 8 bepaalde wordt gestraft met

Artikel 20

De aanhef van het eerste lid wordt gelezen:

1. Opzettelijke overtreding van het bij of krachtens een der artikelen 3, 5, 6, 7 en 8 bepaalde wordt gestraft met

Na artikel 21 wordt ingevoegd een nieuw artikel 22, luidende:

Artikel 22

Indien een feit, strafbaar gesteld in een der artikelen 19, 20 en 21, wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, wordt de strafvervolg ingesteld en de straf uitgesproken tegen hem, die tot het feit opdracht gaf of die de feitelijke leiding had bij het verboden handelen of nalaten.

De artikelen 22—25 worden vernummerd tot 23—26.

In de last aan het slot wordt in plaats van „Collegs” gesteld: Colleges.

2419 18

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is bepalingen vast te stellen betreffende de verplaatsing van bevolking in het belang van haar veiligheid of van de uitoefening van de taak van de krijgsmacht;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1

Deze wet begrijpt onder:

verplaatsing van bevolking: de gehele of gedeeltelijke ontruiming van een gebied en de daaruit voortvloeiende afvoer, huisvesting en verzorging van bevolking en de daarmee samenhangende registratie, alsmede de voorbereidingen hiertoe;

Onze Ministers: Onze Ministers van Binnenlandse Zaken en van Oorlog gezamenlijk.

Artikel 2

1. In geval van oorlog, oorlogsgevaar, daaraan verwante of daarmee verband houdende buitengewone omstandigheden kunnen Onze Ministers verplaatsing van bevolking gelasten in het belang van haar veiligheid, van de instandhouding van het maatschappelijk leven of van de uitoefening van de taak van de krijgsmacht.

2. In dezelfde gevallen kan, bij bijzondere noodzaak, krachtens een algemene of bijzondere machtiging van Onze Ministers, ook Onze Commissaris in de provincie of de burgemeester in het belang van de veiligheid van de bevolking of van de instandhouding van het maatschappelijk leven verplaatsing van bevolking gelasten.

Artikel 3

1. Onze Ministers, en indien deze de verplaatsing van bevolking gelasten, Onze Commissaris in de provincie en de burgemeester kunnen bepalen, welk gebied voor ontruiming in aanmerking komt, wie verplicht is dit te verlaten en wie tot achterblijven.

2. Onze Ministers of de door hen aangewezen autoriteiten bepalen, welk gebied voor opnem ing van de te verplaatsen bevolking in aanmerking komt.

Artikel 4

1. De burgemeester is, voorzover uit deze wet niet het tegendeel blijkt, in zijn gemeente belast met de uitvoering van een krachtens artikel 2 gelaste verplaatsing van bevolking.

2. Indien het de ontruiming en de afvoer betreft kunnen Onze Ministers en indien het de huisvesting en verzorging betreft kan Onze Minister van Binnenlandse Zaken richtlijnen of aanwijzingen geven of doen geven aan de burgemeester met betrekking tot diens in het vorige lid omschreven taak.

Artikel 5

1. De burgemeester kan in zijn gemeente met betrekking tot de verplaatsing van bevolking bij verordening gedragsregels en andere voorschriften vaststellen. Hij kan in bijzondere gevallen bevelen geven.

2. De verordeningen worden afgekondigd door aanplakking aan het gemeentehuis en voor zoveel nodig ook op een andere door de burgemeester te bepalen wijze algemeen bekend gemaakt. Zij worden terstond aan Onze Commissaris in de provincie medegedeeld.

3. De verordeningen kunnen, voor zover zij met de wetten of het algemeen belang strijden, door Ons worden geschorst binnen een maand, nadat zij ter kennis van Onze Commissaris in de provincie zijn gebracht. In spoedeisende gevallen kan Onze Commissaris in de provincie overgaan tot voorlopige buitenwerkingstelling voor ten hoogste veertien dagen; alsdan doet hij hiervan onmiddellijk mededeling aan Onze Minister van Binnenlandse Zaken.

4. De verordeningen kunnen in de gevallen, bedoeld in het derde lid, door Ons worden vernietigd.

5. De artikelen 186, 187, 188, 189, 190 en 192 van de gemeentewet zijn van toepassing.

6. Bevelen worden, indien mogelijk, schriftelijk gegeven.

Artikel 6

1. De burgemeester van een geheel of ten dele te ontruimen gemeente kan voor elk transport van af te voeren bevolking een of meer transportleiders aanwijzen. Gelijke bevoegdheid komt toe aan de door Onze Ministers aangewezen autoriteiten, indien bij de afvoer de grenzen van de gemeente van ontruiming worden overschreden.

2. Degenen die een zodanige aanwijzing ontvangen, zijn verplicht daaraan gevolg te geven.

3. De transportleiders staan onder de bevelen van de burgemeester, indien bij de afvoer de grenzen van de gemeente van ontruiming niet worden overschreden. In het andere geval staan zij, indien daartoe aanleiding bestaat, onder de bevelen van de door Onze Ministers aangewezen autoriteiten.

4. De transportleiders zijn belast met het handhaven van de orde in het transport en kunnen met het oog daarop bevelen geven.

Artikel 7

1. De burgemeester kan ten behoeve van de huisvesting en de verzorging van verplaatste personen het gebruik van woonruimte, gebouwen en andere onderkomens, zo nodig met inventaris, of inkwartiering en onderhoud vorderen.

2. Onder inkwartiering en onderhoud wordt in deze wet verstaan inkwartiering en onderhoud in de zin van artikel 9, onder 1°, van de Wet van 14 September 1866, *Stb.* 138, zoals die wet nader is gewijzigd, doch betrekking hebbende op personen, die niet als krijgsvolk worden ingekwartierd.

3. Aan degene van wie gevorderd is, wordt zo spoedig mogelijk een schriftelijk bewijs uitgereikt, waarin de aard, de omvang en de tijdsduur van de vordering omschreven zijn.

4. Tegen de vordering kan, zo zij langer duurt dan 3 dagen, schriftelijk beroep worden ingesteld bij de commissie, bedoeld in artikel 16. Het beroepschrift is vrij van zegelrecht.

5. Hangende het beroep, moet aan de vordering worden voldaan.

6. Onze Minister van Binnenlandse Zaken stelt nadere regelen vast omtrent de toepassing van de eerste twee leden. Deze regelen worden afgekondigd door plaatsing in de *Nederlandse Staatscourant*.

Artikel 8

1. Onze Minister van Binnenlandse Zaken of een door deze aangewezen autoriteit kan in het belang van de volksgezondheid, dan wel met het oog op de gezondheid, de leeftijd of het gedrag van de verplaatste persoon, aan deze, en zo nodig ook aan degene die met hem samenwonen, een bijzondere verblijfplaats aanwijzen en het verblijf aldaar aan voorschriften onderwerpen.

2. Tegen deze aanwijzing en voorschriften kan schriftelijk beroep worden ingesteld bij de commissie, bedoeld in artikel 17. Het beroepschrift is vrij van zegelrecht.

3. Hangende het beroep, moeten de aanwijzingen en de voorschriften worden gevolgd.

4. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is belast met de huisvesting en de verzorging van de personen, aan wie krachtens het eerste lid een bijzondere verblijfplaats is aangewezen.

Artikel 9

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gegeven omtrent:

- a. de registratie van verplaatste personen;
- b. de terugkeer van verplaatste personen.

Artikel 10

1. Uit de openbare kas worden geen kosten vergoed, voortvloeiende uit de verplaatsing van bevolking, voor zover in de volgende leden niet anders is bepaald.

2. De kosten van vervoer kunnen geheel of gedeeltelijk voor rekening van het Rijk komen.

3. De gemeente, waar het gebruik of de inkwartiering krachtens een vordering, als bedoeld in artikel 7, plaats vindt, verstrekt een door de burgemeester vastgestelde vergoeding aan degene, van wie gevorderd is. Deze vergoeding komt ten laste van degene te wiens behoeve de vordering heeft plaats gehad. Tegen de vastgestelde vergoeding kan degene van wie gevorderd is, alsmede degene te wiens behoeve gevorderd is schriftelijk beroep instellen bij de commissie, bedoeld in artikel 16. Het beroepschrift is vrij van zegelrecht.

4. In geval van aangetoond onvermogen tot het geheel of gedeeltelijk dragen van de kosten van de huisvesting en de verzorging, waaronder mede worden verstaan de kosten van de in het vorige lid bedoelde vergoeding, komen deze kosten ten laste van de gemeente, waar de huisvesting en de verzorging geschieden, dan wel bij toepassing van artikel 8, ten laste van het Rijk.

5. Onze Minister van Binnenlandse Zaken stelt, in overeenstemming met Onze Minister van Financiën regelen vast omtrent de toepassing van de drie voorgaande leden. Deze regelen worden afgekondigd door plaatsing in de *Nederlandse Staatscourant*.

6. De kosten, door de gemeente of het Rijk gemaakt bij de toepassing van het vierde lid, kunnen worden verhaald op degene te wiens behoeve zij gemaakt zijn, en, voor zover dit niet mogelijk blijkt, op hen die ingevolge de wet tot onderhoud van dezelve verplicht zijn, de echtgenoot daaronder begrepen. Dit verhaal geschiedt overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen.

Artikel 11

De kosten voor de gemeente, voortvloeiende uit de verplaatsing van bevolking zijn verplichte uitgaven in de zin van artikel 240, onder x van de gemeentewet.

Artikel 12

Wij stellen bij algemene maatregel van bestuur regelen, volgens welke aan de gemeenten een bijdrage uit 's Rijks kas beschikbaar wordt gesteld ter tegemoetkoming in of tot goedmaking van de gemeentelijke kosten terzake van de verplaatsing van bevolking.

Artikel 13

1. Wij stellen een Rijksc commissie Verplaatsing Bevolking in. Zij ressorteert onder Onze Minister van Binnenlandse Zaken.

2. De voorzitter en de overige leden der commissie worden door Ons benoemd, geschorst en ontslagen. Zij worden benoemd voor de

tijd van vijf jaren en kunnen te allen tijde worden ontslagen. Zij treden af op de eerste van de maand volgende op die waarin zij de leeftijd van 65 jaar hebben bereikt, tenzij Onze Ministers ontheffing verlenen.

Artikel 14

1. Onze Ministers, en, bij toepassing van artikel 35a van de wet van 23 Mei 1899, *Stb.* 128, het Militair Gezag, bedienen zich bij de uitvoering van deze wet van de Rijksc commissie Verplaatsing Bevolking.

2. De Rijksc commissie Verplaatsing Bevolking is Onze Commissaris in de provincie en de burgemeester, indien deze de verplaatsing van bevolking gelasten, behulpzaam.

3. Onze Ministers stellen nadere regelen vast omtrent de samenstelling en de werkwijze van de Rijksc commissie Verplaatsing Bevolking.

Artikel 15

1. De Rijksc commissie Verplaatsing Bevolking bedient zich in elke provincie van één of meer Commissarissen Verplaatsing Bevolking. Deze worden door Ons benoemd, geschorst en ontslagen. Zij worden benoemd voor de tijd van vijf jaren. Zij treden af op de eerste van de maand, volgende op die waarin zij de leeftijd van 65 jaar hebben bereikt, tenzij Onze Minister van Binnenlandse Zaken ontheffing verleent.

2. Onze Ministers stellen een instructie vast voor de Commissarissen Verplaatsing Bevolking.

Artikel 16

1. Gedeputeerde Staten stellen een commissie in, welke in hoogste ressort beslist op beroep tegen vorderingen, als bedoeld in artikel 7 en tegen vastgestelde vergoedingen, als bedoeld in artikel 10, derde lid.

2. De leden van de commissie worden benoemd, geschorst en ontslagen door Gedeputeerde Staten.

3. Zo nodig stellen Gedeputeerde Staten meer dan één commissie in. In dat geval bepalen zij het rechtsgebied van elke commissie.

4. Gedeputeerde Staten stellen nadere regelen vast omtrent de samenstelling en de werkwijze van de vorenbedoelde commissies.

5. De kosten van de commissies komen ten laste van het Rijk.

Artikel 17

1. Wij stellen een commissie in, welke in hoogste ressort beslist op beroep tegen aanwijzingen en voorschriften, als bedoeld in artikel 8.

2. De leden van de commissie worden benoemd, geschorst en ontslagen door Ons.

3. Zo nodig stellen Wij meer dan één commissie in. In dat geval bepalen Wij het rechtsgebied van elke commissie.

4. Onze Minister van Binnenlandse Zaken stelt nadere regelen vast omtrent de samenstelling en de werkwijze van de vorenbedoelde commissies.

Artikel 18

1. De burgemeester en de door deze aangewezen personen, de leden der Rijksc commissie Verplaatsing Bevolking, de Commissarissen Verplaatsing Bevolking, de leden der commissies van beroep, bedoeld in de artikelen 16 en 17, de autoriteiten, bedoeld in de artikelen 6 en 8, benevens de transportleiders, bedoeld in artikel 6, hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsen, voor zover zij betreding daarvan voor een goede vervulling van hun taak nodig oordelen. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

2. Is een zodanige plaats een woning, dan treden zij tegen de wil van de bewoner niet binnen dan voorzien van een algemene of bijzondere schriftelijke last van Onze Commissaris in de provincie, de Commissaris Verplaatsing Bevolking of de burgemeester, van dit binnentreden wordt proces-verbaal opgemaakt, hetwelk binnen tweemaal vier en twintig uren wordt ingeleverd bij degene, die de last verstrekte, en in afschrift medegedeeld aan degene, wiens woning is binnentreden.

3. De personen, bedoeld in het eerste lid, kunnen zich bij het betreden door andere personen doen vergezellen. In het geval, bedoeld in het vorige lid, wordt hiervan melding gemaakt in het proces-verbaal.

4. De wet van 31 Augustus 1853, *Stb.* 83, blijft met betrekking tot de verplaatsing van bevolking buiten toepassing.

Artikel 19

1. Overtreding van het bij of krachtens een der artikelen 3, 5, 6, 7 en 8 bepaalde wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

2. Het feit is een overtreding.

Artikel 20

1. Opzettelijke overtreding van het bij of krachtens een der artikelen 3, 5, 6, 7 en 8 bepaalde wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

2. Het feit is een misdrijf.

Artikel 21

1. Overtreding van de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 9, voor zover uitdrukkelijk als strafbaar feit in de zin van deze wet aangeduid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

2. Het feit is een overtreding.

Artikel 22

Indien een feit, strafbaar gesteld in een der artikelen 19, 20 en 21, wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, wordt de strafvervolg ingesteld en de straf uitgesproken tegen hem, die tot het feit opdracht gaf of die de feitelijke leiding had bij het verboden handelen of nalaten.

Artikel 23

Met het opsporen van de feiten, bij of krachtens deze wet strafbaar gesteld, zijn, behalve de ambtenaren, aangewezen bij artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering, belast de overige ambtenaren van Rijks- en gemeentepolitie, de overige militairen van het wapen der Koninklijke Marechaussee, en de door de burgemeester aangewezen personen in dienst der gemeente, alsook voor wat betreft het niet nakomen van een bevel, als bedoeld in artikel 6, vierde lid, de transportleiders.

Artikel 24

In de Wet van 23 Mei 1899, *Stb.* 128, wordt na artikel 35 ingevoegd artikel 35a, luidende:

Het Militair Gezag kan zodanige bevoegdheden uitoefenen als welke de Wet verplaatsing bevolking aan Onze Ministers van Binnenlandse Zaken en van Oorlog gezamenlijk toekent, met uitzondering van die, bedoeld in de artikelen 13 en 15 van die wet.

Artikel 25

1. Wij kunnen in de gevallen, bedoeld in artikel 2, eerste lid, deze wet van toepassing verklaren op volksverplaatsingen op grote schaal, welke niet het gevolg zijn van een last tot verplaatsing.

2. Wij kunnen deze wet voorts van toepassing verklaren op volksverplaatsingen op grote schaal, welke het gevolg zijn van overstromingen en andere rampen. Alsdan treedt Onze Minister van Binnenlandse Zaken in de bevoegdheden, welke deze wet aan Onze Ministers toekent.

Artikel 26

Deze wet kan worden aangehaald als „Wet verplaatsing bevolking”.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te

De Minister-President,
Minister van Algemene Zaken.

De Minister van Binnenlandse Zaken.

De Minister zonder Portefeuille,

De Minister van Oorlog.

2419 19

NOTA VAN WIJZIGINGEN

(Ingezonden 18 April 1952)

Artikel 2

a. In lid 1 onder a, 4e en 5e regel van boven, vervallen de komma's achter „vergunning” en „veranderingen”.

b. Aan lid 3 wordt toegevoegd een tweede volzin, luidende: In spoedeisende gevallen wordt een bevel niet gegeven dan na overleg met Onze voornoemde Minister.

c. In lid 6 wordt het woord „landsverdediging” vervangen door: militaire verdediging.

Artikel 7, lid 1

De woorden „het bij of krachtens artikel 2 gegeven bevel” worden vervangen door:

het bij of krachtens artikel 2 bepaalde.

Artikel 8, lid 4

Het woord „Rechtvordering” wordt vervangen door: Rechtsvordering.

Artikel 9

Dit artikel wordt als volgt gelezen:

1. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar of geldboete van ten hoogste honderdduizend gulden wordt gestraft hij die opzettelijk:

a. overtreedt een bevel, als bedoeld in artikel 2;

b. overtreedt artikel 2, vierde lid;

c. verhindert of belemmert de nakoming van een bevel, als bedoeld in artikel 2 of een maatregel, als bedoeld in artikel 8, eerste lid;

d. niet verleent een krachtens artikel 8, tweede lid, van hem gevorderde dienst.

2. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste tienduizend gulden wordt gestraft hij aan wiens schuld te wijten is:

a. overtreding van een bevel, als bedoeld in artikel 2;

b. overtreding van artikel 2, vierde lid;

c. het verhinderen of belemmeren van de nakoming van een bevel, als bedoeld in artikel 2, of van een maatregel, als bedoeld in artikel 8, eerste lid;

d. het niet verlenen van een krachtens artikel 8, tweede lid, van hem gevorderde dienst.

3. De feiten zijn misdrijven.

Een nieuw artikel 10 wordt ingevoegd, luidende:

Indien een feit, strafbaar gesteld in artikel 9, wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, wordt de strafvervolg ingesteld en de straf uitgesproken tegen hem, die tot het feit opdracht gaf of die de feitelijke leiding had bij het verboden handelen of nalaten.

Artikel 10

a. Dit artikel wordt vernummerd tot artikel 11.

b. Het tweede lid wordt gelezen: Ten aanzien van de opsporingsambtenaren is het bepaalde in artikel 7, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 11

a. Dit artikel wordt vernummerd tot artikel 12.

b. Het derde lid wordt gelezen: Ten aanzien van de opsporingsambtenaren, bedoeld in het vorige artikel, en de personen, bedoeld in de vorige leden, is het bepaalde in artikel 7, vijfde en zesde lid, van overeenkomstige toepassing.

c. Het vierde lid vervalt.